

عنوان مقاله:

بررسی داستان مرگ بونصر مشکان در تاریخ بیهقی با تکیه بر هرم فرایتاگ

محل انتشار:

دوازدهمین همایش بین المللی بزرگداشت ابوالفضل بیهقی (۱۴۰۱) (سال: ۱۴۰۱)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۱

نویسنده:

رضا گیلکی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه خوارزمی تهران

خلاصه مقاله:

زبان استوار و سبک بینابین بیهقی او را در جایگاه بلندی در میان سخنوران عصر خود قرار میدهد؛ اما بیهقی گویا در داستان گویی نیز سرآمد نویسندگان عصر خود و ادوار بعد است. شاید بتوان گفت ماهرترین داستانگوی زبان فارسی در کنار حکیم طوس فردوسی، ابوالفضل بیهقی است. دلیل این امر بیش از هر چیز جزئی‌نگری بیهقی در حوادث است و کنکاش او در انگیزه شخصیتها و دقت در بطن حوادث است. بیهقی خود در آغاز نشانی از این جزئی‌نگری به دست میدهد. دلیل دیگر دست بالای بیهقی در داستان گویی شناخت شخصیتها است. هیچ داستانی نیست که بدون شخصیت جذاب اثرگذار باشد. در واقع داستان از یک شخصیت گسترش پیدا میکند. بیهقی شخصیتهای تاریخش را از نزدیک میشناخته و به خلیات آنها آشنا بوده است. در نهایت مورخ دست به انتخاب حوادث میزند. در واقع عمل مورخ انتخاب حوادث به میل خود و بیان آنهاست. طبع بیهقی همواره حوادث را همراه با جزئیات به گونه ای قابل روایت بیان میکند. در این پژوهش میکوشیم داستان بو نصر مشکان را بر اساس هرم فرایتاگ تحلیل کنیم.

کلمات کلیدی:

تاریخ بیهقی، هرم فرایتاگ داستان بونصرمشکان.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1551672>

